

Zarandul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRISULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRADABONAMENTE: 100-lei anual, 6 luni 60 lei
Instituții și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Ce drepturi au Fapte și realități

asigurații Casei Centrale a Asiguraților Sociale

Asiguratul trebuie să știe care sunt drepturile sale și îndatoririle caselor de asigurări în conformitate cu noua lege. Regulamentul de curând apărut prevede clar drepturile asiguraților în caz de boală, maternitate și accidente.

Credem util să punem la îndemâna asiguraților textul precis al regulamentului.

Drepturile asiguratului

- Asigurații au următoarele drepturi:
- ingrijirea medicală medicamente, pansamente și accesorii medicale;
 - ajutoare bănești de boală, accidente, materiale și deces;
 - pensie de invaliditate din boală sau accidente;
 - pensii pentru urmași (articolul 5).

Ingrijirea medicală

Asigurații au drept, din prima zi de îmbolnăvire sau din ziua accidentului, până la vindecarea bolii sau a leziunii, la ingrijire medicală, fie la dispensar, fie la domiciliul medicului, fie la domiciliul lor, când boala sau accidentul nu-i îngăduie să părăsească casa (art. 6 al. 44).

Drepturile la ingrijirea medicală se extind și asupra următorilor membri din familia asiguratului, dacă trăiesc în aceeași casă cu el: soția asiguratului, copiii minori ai asiguratului sub vârsta de 18 ani, dar dacă sunt infirmi chiar peste această vârstă, cum și părinții în neputința de a munci a asiguratului, chiar dacă pot ajuta la lucrările casnice, fără a fi în măsură a avea un câștig propriu.

Medicamente și accesorii medicale

Asigurații, pe tot timpul bolii precum și membrii familiei prevăzuți la ora 8, pe același timp, au dreptul la medicamente și pansamente, după prescripțiile medicului Casei de asigurare (art. 10 al. 1 și 5).

În cazul prevăzut de art. 9 de mai sus, asiguratul are drept, în condițiile acolo prescrise, la restituirea cheltuielilor făcute de el cu procurarea medicamentelor sau pansamentelor.

Casa de asigurare va putea acorda membrilor săi, în cazuri de absolută nevoie, tratamentul balnear, cură de aer sau ape minerale, în limita sumelor alocate în buget, fără ca aceasta să constituie un drept pentru asigurați.

Deasemenea se va acorda asiguraților proeze dentare, bandaje, centuri, cărje, precum și alte accesorii prescrise de medicii specialiști ai Casei, ca absolut necesar.

Ajutoare bănești

Asiguratul are drept dela Casa de asigurare, pe timpul cât este bolnav și în neputința de a munci, la un ajutor bănesc egal cu 5 la sută din salariul mijlociu asigurat (art. 11 al 1).

Acest drept începe, pentru asigurații funcționari din industrie și comerț, după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 88, aliniat 2 din legea contractului de muncă din 5 Aprilie 1922, iar pentru ceilalți asigurați, din a 8-a zi de boală, conform dispozițiilor art. 60 la ultim al a-

Continuare în pag. 4-a.

La Vața de jos este o societate forestieră: SIAB. 65% din Capitalul social este subscris de STATUL ROMÂN.

Societatea s'a înființat cu scopul de a veni în ajutorul moșilor din comunele ce gravitează spre Vața: Căzănești, Ciungani, Prăvăleni, Basarabasa, Brotuna, Tătărești, Obârșă, etc.

Se înțelege că a fost foarte uman din partea statului că s'a gândit și la necăjiții din partea de N. a Zarandului, dându-le posibilitatea să câștige, în mod cinstit, bucata de pâine, după care jănduește luni de zile.

Poate în nici un colț de țară nu se trăiește mai cu anevoie ca aici. Cauzele sunt multiple.

Pământul sărăcăcios care, ori câtă muncă ai pune, nu-ți dă niciodată un rod bun; satele împrăștiate de munte, au împiedicat de a pătrunde cu ușurință razele binefăcătoare ale culturii, precum și multele necazuri întâmpinate, — cauza? — dărzenia lui, din partea autorităților oligarhice abuzive de ieri, toate au contribuit — ca moțul din aceste părți, prostit de mizerii și necazuri, să rămână cu mult în urmă, aproape cu o sută de ani, față de ceilalți frați ai săi, sătenii mai norocoși, aruncați de soartă în ținuturi mai bogate, mai prielnice unei vieți omenești.

Dar — Dumnezeu! — parecă un păcat greu apasă asupra lor, un păcat ce trebuie ispășit... Și astăzi — după șasezece ani dela UNIRE, necăjitul de moș fie intelectual sau săten, se găsește tot așa de străin, tot așa de batjocorit, chinuit și umilit în casa neamului lui, ca și înainte 1 Decembrie 1918.

Obraznicia și impertinența puzderiei de Covacii, Kain, Fischmann și Salamon nu-și mai cunosc marginile. Tre întreprindere particulară, fie a statului Covacii și Fischmannii nu lipsesc.

Slugarnicie cu cei puternici și obraznicie cu cei mici, au pătruns pe nesimțite în industrie și în toate instituțiile românești, le-au acaparat și apoi s'au făcut stăpâni.

Așa s'a întâmplat și cu soc. forestieră din Vața.

N'au trecut nici 10 luni dela înființarea ei, deși 65% capital este al statului roman, au și acaparat-o jidanii. Nu vreți să credeți? Un singur român este la conducerea soc.: d. Popescu, un om de acțiune și muncă cinstită. Ceilalți sunt români de vîță nouă: Jäger Salamon Jäger Nachtanael, Fischmann, Engel, Kain, Burcság, Fekel, Konitzek, Boroz, Tiszai, etc. Aceștia sunt stăpânii moșilor din jurul comunei Vața, și aceștia sug bogăția glicii, pentru care — ei, sârmanii — au sângerat secolii de arândul.

Lui Covacs și Fischmann trebuie să se ploconească pentru a căpăta o bucată de pâine în țara lui. Lor trebuie să le ofera cu desnaideje brațele, pe ei trebuie să-i slugărească. Și cine e de vină?... Tu rabzi popor blajin și tăci. A suferi în tăcere este o calitate, o știință. Dar este și un mare defect. Covacs și Fischmann știe să ți-o speculeze cu prisosință. Copilul tău, pe cari l'ai crescut prin școli, știe Dumnezeu cum, n'a putut fi primit funcționar la soc. forestieră Siab din Vața. Pentru el nu s'a găsit loc.

Dar pentru Covacs și Fischmann, da. Și încă plătiți bine.

Dar până când veți fi jertfiți, în plină țară românească, intereselor meschine celor strămti la minte și la suflet?

Vom mai reveni.

Fitionescu

Șomajul în România

Nicăeri statisticele oficiale nu prezintă tabloul real al șomajului. Dar nicăieri oficialitățile nu au curajul să desmintă realitățile, pe care le poate constata orice cetățean mai perspicace. După statisticile birourilor de șomaj, am avea numai câteva mii de șomeri, iar după declarațiile ministerelor nu avem aproape nici unul. Cu toate acestea mizeria și șomajul răsbate prin orice mahala. E normal ca ele să ia proporții atunci când autoritățile constată existența lor și le neglijează. Că avem șomaj este evident. Pretutindeni și în toate ramurile de producție. Zilnic putem citi în ziare închideri de fabrici, cari arunca mii de muncitori pe drumuri. Găseșc acești muncitori imediat de lucru? E precis că nu. Dacă am fi avut statistici exacte am fi putut vedea cât de imens e numărul acelorora fără de lucru. Și trebuie să spunem că am ținut seama numai de acei cari sunt complectamente lipsiți de mijloace și cari mor pur și simplu de foame. Ne putem însă închipui căți sunt acei cari găseșc numai pentru câțva timp de lucru și apoi șomează luni de arândul. Se știe că în porturile dunărene, cari vegetează de ani, nefiind utilizate, se sbat zeci de mii de hamali, în cea mai cruntă mizerie. Natural, că, de aceștia autoritățile nu prea se îngrijesc. De Basarabia nu am vorbit, unde ni s'ar putea răspunde că se ia măsură. Ce se întâmplă însă cu regiunile industriale și miniere din Prahova, Valea Jiului, etc. unde șomajul a luat proporții mari? Din păcate nu este suficient numai optimismul guvernamental pentru a vindeca această cangrenă. Ce vor spune toți acești șomeri când vor citi declarațiile oficialităților și vor constata că sunt cu desăvârșire ignorați. În țara tuturor jafurilor, în țara unde Grosz se poate juca cu miliarde, zeci de mii de oameni abia își trag sufletul și nimeni nu se interesează de ei.

G.

Incorporarea Contingentului 1936

După cum am auzit contingentul 1936, care după lege urma să fie incorporat la 10 Febr., va fi chemat sub arme numai la 15 Martie.

Poșta noastră

Cu prilejul intrării în anul IV de existență, fimem să mulțumim tuturor abonaților noștri, cari si'au făcut datoria față de noi, achitându-ne la timp abonamentele și astfel asigurând apariția regulată a gazetei.

Restanțierilor — și avem mulți și dinte aceștia, — îi rugăm să nu uite că o gazetă provincială, oricât de modest ar fi ea, cere multe jertfe din partea celor ce o conduc, pentru a-i asigura apariția regulată. Hârtia, tiparul, etc. costă mulți bani.

Deci e o chestie de cinste, din partea ab. rest. de a achita neînsemnatele sume ce ne datoresc.

Aprobate... de serviciul apelor.

Organizarea și apărarea muncii naționale

de AUREL MILEA

Organizarea și apărarea muncii naționale, e o carte care trebuie prețuită de orice știutor de carte.

În cele o sută opt pagini, d-sa dezvoltă pe larg toate lipsurile în organizarea muncii naționale începând dela primele și naivele dezvoltări ale poporului românesc și trecând în revistă toate neajunsurile de astăzi, scoate în evidență pecinginea minoritară care a acaparat toate instituțiile și întreprinderile.

Vorbind despre meseriași d-l Millea arată cum: regii unguri și dietele celor trei națiuni au creiat o ideologie bizară, negând împotriva evidenței și realității, existența neamului românesc și în consecință, excluzând poporul nostru nu numai din viața statului, dar și din bresle.

În comerț, în industrie, la orașe și la sate, munca ușoară, speculațiunea și exploatarea erau în mâni streine.

Și'n adevăr, oricine poate privi și astăzi — cu durere — cum cele mai mari întreprinderi sunt pe mâinile streinilor.

Întreprinderile cele mai mari și orice soi de fabrici, nu sunt îmbibate cu streini? Nu stau sute de mii de muncitori români pe drumuri, fără a putea să lucreze undeva numai pentru a-și câștiga pâinea de toate zilele?

Și totuși mulțimea aceasta e bună, nu se revoltă. Tolerază totul. Parcă așteaptă ivirea unui nou Mesia.

Dar bieții oameni nu cer altă ceva decât: „pâinea de toate zilele“.

„Lucru, pâine, pace și legalitate. Acestea le cere poporul românesc“.

Frumoase cuvinte spune domnișia, dar realitatea e alta. Generația de astăzi are mult... foarte mult de luptat...

Vine șomajul. E plină lumea. Nu știu dacă avem o statistică precisă a șomeurilor în România, totuși e o cifră mare.

Cauzele șomajului, mulți le cunosc. Dl. Millea le desvotă pe larg.

Într'un articol apărut în primăvara anului 1931 în revista „Revue des deux mondes“, de Launay spune: „cauzele șomajului sunt, unele despre care se vorbește și altele despre care nu se vorbește. Ele sunt de ordin teoretic și de ordin practic“.

Nu știu dacă vreodată se va ajunge la soluția fericită, când toți șomeurii vor fi adunați de pe drumuri.

Din cetirea zilei

Câte se concep, câte se discută și câte se realizează!

Numai o sigură zi, o singură clipă, d'struge sau clădește, înalță sau coboară, turbură sau limpezește, întunecă sau luminează, fie trecutul bogat, fie prezentul sărac sau viitorul plin de nădejdi.

Ne-am obișnuit să credem în sinceritatea legăturilor diplomatice, în tratatele pactelor de neagresiune, ca și în declarațiile amoroase; în stabilirea economiei mondiale și durabilitatea ei, în încăpăținarea moralei publice ca pescarul în undița sa, în credința femeii ca în credinciosul Juda. Și tot așa înălțăm steagul supunerii în fața conducătorilor, mâncătorilor sau guvernanților, după cum nu este siguranță în bunătatea și blândețea turmei celor cari conduc.

Credem în dreptate ca speranța învierea morților, în cruzimea furilor ca în răutatea femeii, în modestia omului politic ca în eleganța șomeurului. — Ne sunt dragi cei cari se duc, fiindcă nu-l mai avem piedici în idealurile noastre, suntem lertători cu cei nevoiași și slabi, răbdători cu cei tari.

Ileana Csinzeana din lumea basmelor noastre, este nerecunoștința de astăzi. Principiile și legile Universului, cât și nestatornicia lui, ne entuziasmează, servindu-ne clauză contractelor temeinice.

Lăcomia a rămas menanșera bucătăriei publice. Falsitatea și lașitatea s'au șters din dicționar conform legii uzului. Suntem mândri

Și ce ne facem cu cei peste 15.000 de tineri absolvenți ai universităților care n'au nici o ocupație?

Statul nu mai angajează în servicii alții. E vorba de revizuire, nici decum să facă noi angajări.

Ce se va face cu atâția titrați?

Este o dureroasă întrebare pe care și-o pune d. Aurel Millea și pe care ne o punem toți, în fiecare zi.

Singura și marea greșală acelor cari trec pe bancile școlilor e ca fiecare se gândește numai la funcțiuni de stat și slujbe înalte.

Foarte puțini (și nici puțini) nu se gândesc la agricultura și industria țării, fără care nu putem trai.

Nu cu cei care știu să mănuiască condeii, România — țara eminentă agricolă — va lua o dezvoltare frumoasă, ci cu acei țărani îndoiți de spate și arși de soare, care știu să poarte voiniceș e unelte de lucru.

La preocuparea de capetenie a celor mari. Privirile tuturor trebuie să fie îndreptate numai și numai asupra țărănilor. S'au observat multe inițiative luate de guvern și le așteptăm cu nerăbdare roadele.

Caci: „în statul cu economie dirijată, întregul tineret ieșit depe băncile universităților, are loc“.

Și „să se precizeze, că a fi român, înseamnă un titlu de mândrie și noblețe pentru fiii acestui neam, de care streinii trebuie să ție seamă. Românul trebuie să știe că este stăpân în țara lui și trebuie să simtă că este mai important din punct de vedere al consolidării statului său național, decât ori care altă naționalitate. Și aceasta trebuie să o cunoască și recunoască și streinul“ (pag. 91).

Dar ce frumos zice dl. Rădulescu-Motru: „românismul este presimțirea tinerească a unui adevăr, care stă să fie desvăluit“.

Regret foarte mult că spațiul restrâns al acestei gazete nu-mi permite a vorbi mai pe larg despre importanta carte.

Dl. Aurel Millea merită cele mai frumoase elogii și volumul d-sale ar trebui să nu lipsească din nici o bibliotecă.

M. Db.

de prețioasele noastre calități, înaltașilor le atribuim superioritatea, pe care descendenții o au, grație calităților moștenite. Alarmăm peste tot marele descoperiri, inventăm și nu ne este teamă să spunem că acum ca niciodată viața a fost cucerită. Rădem și plângem, cântăm și ne văităm, raiul a coborât pe pământ, iar porțile iadului au fost distruse, demonii trecuți în rândul muritorilor, viața înconjurată de grațiile mizeriei imparte tuturoara cu bunăvoința din cupa veșnic plină.

Unii gustă, alții sorb și alții se îmbată. În amara noastră veselie, nedureros rând pe rând, cu durerile dela natura cea nedreaptă, lăsând în urmă tot sau nimic.

Sărmane albine!... Culegeți zilnic rodul muncii voastre; vă luptați cu greutatea soartei și cu voi înși-vă, spre a găsi cu mai multă ușurință praful alcătuirii voastre.

De-am putea fi ca voi... în același ritm de slavă, am înălța prin cântece și muncă, țărnia adâncă a cuvântului feeric: a trăi.

Alex. Șerbănescu
Argeș.

Alegerea pentru locul de deputat la Hunedoara

Canvocarea Colegiului electoral pentru Adunarea Deputaților al jud. Hunedoara, pentru a alege un deputat în locul rămas vacant prin numirca d. Mitiță Constantinescu guvernator al Băncii Naționale, fixată pentru ziua de 2 Febr. 1936. se amână pentru ziua de 18 Febr. 1936.

Act de mulțumire

Oficiul parohial ortodox român din Tătărești de Criș aduce cele mai călduroase mulțumiri următoarelor instituții și domni, cari au binevoit a contribui cu obolul Dlor la ridicarea unui nou lăcaș de închinare. Iată donațiunile: Soc. „Mica“, Brad, 10.000 le; Prefectura jud. Hunedoara, 5.000 le; Dr. Romulus Mocu, f. prefect candidat de deputat, 2.000 le; Banca „Crișana“, Brad, 1.000 lei; Dl. avocat Dimitrie Zapan Brad, 2 sfesnice mari; Dna Matilda Zapan, București, 1 st har, 1 perdea la ușile împărătești, o învelitoare pe tetrapod, o învelitoare pentru pupitrul de pe care se citește sf. evanghelie toate din cat fea purpurie; Par. Tsu Iosif sen. Tebea, un ch voi; Căp. Gh. Grigorescu Ligoj, 1 evanghelie și 2 icoane mici reprezentând învierea și pe Sf. Gheorgh; Dna Lt. Receanu Arad, 1 icoană reprezentând pe SS. Împărați Constantin și Elena și un miruitor; D. Dobrogeanu dir. Școlai de Arte și Meserii Baia de Criș, 1 tetrapod și aprinzător de lumină; Budugan Victor Tătărești de Criș, 1 strană; Jide Aurel și Bașa Jacob Tătărești de Criș, 1 strană și 1 proscomidier; Bec Mihai Tătărești de Criș, 1 pupitr. pentru c'tt sf. evanghelie; Lazar Floriș Tătărești, o învelitoare pe tetrapod; d. V. B. Taloescu directorul ziarului „Avântul“ Petroșani, 2 candelă de argint 1 miruitor și 1 linguriță pt. sf. împărtașanie; Căp. Radu Gheorghie București, 1 cădelniță de argint, 1 crucif x de argint.

Dea bunul Dumnezeu ca fapta donatorilor să fie pilduitoare și altora spre bucuria noastră obștească. *Pretot Corpadea Ștefan*

Cronica medicală.

Pneumonia

Pneumonia este o boală datorită microbului numit pneumococ. E interesat de remarcat să găsești în permanență în saliva omului sănătos. În această stare microbul e lipsit de virulență. Numai atunci când intervine o răceală, lovituri volente, inhalării de praf, etc., cari slăbesc organismul, microbul devine virulent și provoacă boala. În special bărbații au predispoziția de a se îmbolnăvi de pneumonie. Excesele de oboșală, consumul exagerat de alcool, sunt factori cari influențează mult răspândirea bolii. Timpul cel mai propice pentru contaminare este iarna și primăvara. În majoritatea cazurilor semnele cari vestesc apariția boalei nu se deosebesc prea mult de ale celorlalte boli. Insomnia, durerile de cap, durerile de mijlec și un fior foarte lung sunt semnele imediate, apoi resimțim un junghiu în dreptul țâței, a cărei intensitate crește în raport cu boala. Bolaavul trebuie să suporte o tuse groaznică, uscată, care îl chinuște în permanență. Flegma e la început gălbui, apoi devine ruginită și vâscoasă. Respirație se precipită și temperatura se menține în permanență între 39—40 grade. Pneumonia nu are un mers lent și evolutiv ca la celelalte boli. Incepe brusc și se termină brusc. Temperatura poate deveni normală într'o singură seară. Boala ține dela 7 la 9 zile până când se vindecă. Uneori, înainte de ultima seară, boala pare chiar să se agraveze. Convalescența e în general scurtă. Numai în cazurile când pneumonia e mortală, flegma capătă culoare negricioasă, iar aspectul bolnavului se schimbă complet. Fața devine negricioasă, iar pântecul se balonează. Denodământul se termină prin coma. Pneumonia mai poate provoca numeroase complicațiuni. Se admite ca pneumonia a fi o urmare a unei septicemii pneumococice, care poate provoca de multe ori infecțiuni în diferite organe. Ba se întâmplă uneori ca aceste infecțiuni să intervie fără existența pneumoniei. Boala are forme variate, după bolnav. Se cunoaște o pneumonie a copiilor, a bărbaților și pneumonia alcooliceilor, care este și cea mai gravă. Pneumonia alcooliceilor e însoțită de delir și agitație asemănătoare cazurilor de delirium tremens. Mai se cunoaște o categorie de pneumonii, neregulate, la care se presupune că intervine și alți microbi. Bolnavul trebuie ținut în liniște și într'o cameră bine aerisită. El trebuie culcat cu capul pe perne foarte înalte. I se va aplica ventuza uscate și scarificate. Se vs pune deasemenea Priesnitz rece în jurul pieptului. În alimentație trebuie să predomină lichidele: lapte, supe, ceaiuri, ouă și vin vechiu. Medicamentele vor fi prescrise de medic, ale cărui sfaturi trebuie urmate cu strictețe. *dr. C. Theodora*

Topirea verighetelor

Italia duce o luptă disperată pentru cucerirea Abisinie. Intrată într'un război colonial, într'o perioadă din cele mai nefericite, Italia a ajuns mai curând decât se credea, la capătul sforțărilor ei materiale. Căpeteniile dela Roma și-au pierdut calmul. Ele și-au dat seama, însfârșit, că nu e tocmai ușor să cucerim un ținut atât de mare și de sălbatic ca Etiopia și că față de rezistența îndârjită a Ligii Națiunilor și în special a Angliei nu poate face altceva decât să bată în retragere. Dar nu despre greutățile insurmontabile, ridicate în calea Italiei vrem să vorbim azi, ci numai despre un fapt caracteristic care n'a prea emoționat lumea... E vorba de topirea verighetelor. Fascismul, bogat alimentat cu fonduri la începutul activității lui, a înecat în sânge muncitorimea. Cu milioanele de litere ale marilor industriași din Milano, Roma și alte centre industriale, s'au alcătuit fasciile, cari procurându-și într'o noapte lista abonaților zărilor „Avanti” au trimis pe lumea cealaltă zeci de mii de cetățeni, cari nu aveau altă vină, decât aceea că citeau un ziar care năzuia spre o viață mai bună pentru masele producătoare. Debutând prin vărsarea de sânge a conaționalilor lor, Mussolini își termină cariera politică prin vărsările de sânge depe întinderile Etiopiei, unde se măcelăresc reciproc două popoare nevinovate. Imperialismul duce la nenorocirea statului italian, care se află azi în pragul falimentului. Dacă Anglia nu și-ar fi văzut periclitate interesele ei și n'ar fi reacționat violent — prin Liga Națiunilor — contra războiului, am fi avut azi o nouă încercare mondială. Ar fi trebuit să ne topim și noi verighetele, ca italienii cari duși la sapă de lemn de conducătorii lor, dau din colț în colț, căutând salvarea acolo unde ea nu mai poate fi.

D. dr. SILVIU DRAGOMIR
Prof. univ., membru al Academiei române, candidat
partid. Naț.-Creștin în alegerile part. din jud. nostru.

— Cămila cu cinci cocoșe. Numai condițiunile de viață nenaturale crează anomalități, așa susțin cu hotărâre oamenii de știință. Și se pare că cel puțin de astă dată constatările acestea corespund realității. La grădina zoologică din Londra s'a născut săptămâna precedentă un pui de cămilă care poartă în spinare, nici mai mult, nici mai puțin de cinci cocoșe. Pare cu atât mai curioasă această anomalitate, intrucât se știe că până în momentul de față, cămilele transplantate au dat pul cu cocoșe mult mai redusă decât la cele obișnuite.

Povețe sfinte din

„Cartea Cărților”

Fraților, nu fiți copii la minte. Fiți copii când e vorba de răutate. La minte, însă, fiți oameni desăvârșiți!

Nu vă lăsați înșelați: tovarășii rele strică obiceiurile bune.

Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

Fiecare dintre noi să fie aproape lui plac, la ce e bine, pentru z'ierea lui.

Căutați pacea cu toată lumea și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Rămâneți întru dragostea frățească.

Ferțiți-vă de iubirea de argint și vă îndestulați cu cele ce aveți, căci însuși Dumnezeu a zis: nu te voi lăsa, nu te voi părăsi nicidecum.

Iar voi fraților, nu pregetați să faceți ce e bine.

Ferțiți-vă de orice înfățișare a răului.

Dojeniți pe cei fără rânduială, îmbărbătați pe cei slabi de înțeles, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători față de toți.

Luati seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna țineți-vă de cele bune, unul față cu altul și față cu toată lumea.

Trăiți între voi în bună pace.

Imbrăcați-vă cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia.

Imbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii.

Învățați-vă și povățuiți-vă voi pe voi cu toată înțelepciunea.

Părintele Ștefan

In fiecare casă Radio...

Și Dv. puteți avea acum un aparat de radio modern, căci Vi-l oferim cu prețuri reduse, care exclud orice concurență: Mărci cu renume mondial, ultimele modele 1936: Philips, Ingelen, Lorenz, Eumig, Kapsch, Lumophon, Standard, Radio Corporation, Columbia, etc.

Cereți oferte și demonstrațiuni gratuite la vechia firmă de încredere

MAX GODEL DEVA, Palatul „Decebal”
Prețuri convenabile! Rate lunare mici! Demonstrațiuni la domiciliul Dvs.!

Doina vremii

Prin bordeele sărace
Cântă doina vremii tristă,
Căci la noi o viață bună
Nu există, nu există.

Nu-i nici cinste, nici dreptate
Zice doina din caval;
Cu politica, măi frate,
Am ajuns în așa hal...!

Și îi zice cu glas tare
Să s'audă 'n depărtare,
Că în biata noastră țară
S'a făcut pâinea amară.

Dac' auzi de-atâtea furturi,
Nu te 'nspăimânta de Skoda;
Ori și cine cată astăzi
Să fie la jel cu moda

Partizanii dela cârmă
Au pus biruri peste noi,
Ne-au săcătuit avutul
Și-am rămas flămânzi și goi!

Iar pe plaiurile 'ntinse
Tânguind s'aud țărani,
Cum își plâng sărăcia
Care-o duc din greu cu anii!

Și ciobanul de-a stână
Tot mai jalnic doina-și cântă,
Doina vremurilor noastre
Ce apasă și grământă!

Azi, când nu poți să mai râsuși
De străini și de jidani,
Toți sunt pățimași și lacomi
De avere și de bani.

Dar să facă bine'n țară,
Niciodată nu se 'ndură,
Căci sunt putrezi pân' la oase
De minciună și de ură.

Și mai au curaj să spună
Că sunt cei mai buni Români,
Că sunt patrioți, și 'n țară
Numai ei pot fi stăpâni?

Așa înțelegeți cinstea
Pentru neamul nostru sfânt,
Ce-a vărsat atâtea sânge
Pentru o brazdă de pământ?

O! de-ar mai veni un Tepeș,
N'ar fi 'n stare să priceapă
Debandada dintre voi;
V'ar trage pe toți în țepă
Și-ar mai curăți pământul
De ciulini și de gunoi!... Delapraja

— Instalarea P. S. Episcopului Andrei al Aradului va fi Dum. 2 Februarie.

— Vineri, la București, s'a ținut un consiliu de miniștri. S'a discutat problema întocmirii bugetului și s'au luat măsuri severe de ordine în vederea campaniei electorale.

Tot cu această ocazie s'au mai hotărât:

Toate posturile devenite vacante până la 1 Aprilie 1936, vor fi desființate, iar numirile făcute, conf. legii în vigoare, vor fi anulate

După 1 Aprilie 1936 — legea va fi abrogată și se vor face numiri noi în locurile devenite vacante.

Patriarhul Miron urmează să fie ales patriarh egumenic al bisericii ortodoxe

București — Din sursă bine informată un ziar din capitală anunță că Sinodul suprem al Patriarhiei dela Constantinopol a propus Patriarhului României să ocupe scaunul Patriarhiei egumenice al bisericii ortodoxe. România ar urma să subvenționeze în acest caz Patriarhia din Constantinopol. Se pare că propunerea este împărtășită de Patriarhul Miron Cristea și de factorii constituționali, cari văd prin această alegere o mare cinste ce se face bisericii ortodoxe române.

Dacă I. P. S. S. Patriarhul Miron ar urma să fie ales șef suprem al bisericii ortodoxe, se vorbește că mitropolitul Visarion Puiu să-i ia locul ca patriarh al României.

Examenul de definitivat

— Ministerul instrucțiunii a pus în vedere învățătorilor cari sunt obligați să se prezinte la examenul de definitivat, să înainteze cereri de înscriere la acest examen prin revizorate la serviciile locale de învățământ cari vor întocmi tablouri și le vor înainta președinților comisiilor examinatoare. În aceste tablouri vor fi trecuți toți învățătorii și învățătoarele precum și învățătoarele dela școlile de copii mici, cari la 15 Martie 1935 au implinit 3 ani de funcționare efectivă cu titlu provizoriu.

Se vor trece în tablouri și învățătorii și învățătoarele cari au fost respinși de două ori la acest examen sau nu s'au prezentat nemotivat de două ori. Învățătorii respinși de trei ori nu mai au dreptul a se reprezenta.

Acel cari nici la al treilea examen nu vor obține media 7 sau vor absenta de trei ori nemotivat încetează de a mai face parte din corpul didactic.

Vor fi înscriși numai candidați cari îndeplinesc condițiile vechii legi (1924) pentru primii doi ani de funcționare în învățământ și cele ale noiei legi 1934 pentru ultimul an de funcționare. Examenul se va ține în cursul lunii Martie. Data începerii lui și centrele cari se vor ține, vor fi anunțate ulterior.

Ce drepturi au

Asigurații Casei Centrale a Asigurațiilor Sociale

(Continuare din pag. 1.)

celeiași legi (art. 11 și 117 al. 2 din legea pentru unificarea asigurațiilor sociale).

Asigurații cari nu beneficiază de dispozițiile legii contractelor de muncă, vor primi, în tot cazul, dela patronii lor, salariu pe zilele de boală, până la cel mult șapte zile (art. 11 al. 2).

Pe tot timpul cât plata salariului este obligatoriu, nu se acordă alt ajutor bănesc de boală (art. 117).

Asigurații cari nu se găsesc în condițiile precedentelor trei aliniate vor primi ajutorul bănesc cu începere din a 4 a zi de boală (art. 117 din legea din 27 Ianuarie 1912).

Ajutorul bănesc de boală se plătește săptămânal, la sfârșitul fiecărei săptămâni, scotându-se pe 7 zile inclusiv sărbătorile (art. 11 al. 3).

Patronul este obligat a plăti salariului său bolnav, în neputință de muncă, pe primele zile de boală, respectiv până la maximum 30 zile pentru funcționarii din industrie și comerț în baza certificatului medical, eliberat în mod gratuit de medicul asigurațiilor lor sociale sau, în lipsa acestuia, de un medic oficial.

Asigurata care a contribuit cel puțin 26 săptămâni, în ultimele 12 săptămâni înainte de facere la:

a) Ingrijire cu medic, moașe, medicamente și pansamente după trebuință.

b) Ajutor bănesc timp de 12 săptămâni din care cel puțin 6 după facere potrivit clasei mijlocii de cotizare din ultimul an și cu cuantumul ajutorului de boală.

Dacă asigurata gravidă sau lehoză se îmbolnăvește din orice cauză, ea are pe baza raporturilor medicului Casei, toate drepturile prevăzute de la asigurarea de boală (art. 15).

Soția unei asigurate beneficiază în caz de lehoză, de îngrijirea cu medic, moașe, medicamente și pansamente dacă soțul asigurat a contribuit cel puțin 52 săptămâni în ultimii doi ani anteriori datei nașterii.

Ajutoare în caz de deces

Dreptul pentru ajutor de înmormântare se acordă după o cotizare de cel puțin 26 săptămâni în ultimii doi ani.

În cazul când asiguratul a contribuit la mai multe clase de cotizare, ajutorul se va stabili după clasa care va corespunde mijlociei cotizațiilor.

În cazul de deces, ca urmare a unui accident, ajutorul de înmormântare se acordă fără a se ține seamă de vechimea în asigurarea (art.) „Românul”

Culturale.

În seara zilei de 23 Ianuarie crt. Școala de Arte și Meserii din Baia de Criș a aranjat o frumoasă producție teatrală urmată de dans.

Reprezentarea a început cu „Trăiască Regele” cor executat de elevii școlii, după care a urmat conferința d-nei profesoare Alexandrina Șuluțiu. Domnieasa a vorbit despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie. În cuvintele alese, d-na Șuluțiu a scos în evidență marea însemnătate a acestei zile trecând în revistă pe marii făuritori ai unirei. Conferința a fost cât se poate de plăcută.

S'a reprezentat piesa „Spre Idial” care a fost frumos executată de elevii școlii. Între elevi, am avut ocazia de a vedea — iarăși — jucând artistic pe d-na Dobrogeanu.

Piramidele executate de elevi au fost frumoase. Corurile reușite.

Petrecerea care a durat până dimineața, a fost cât se poate de plăcută.

Sunt frumoase dovezi ale inițiativei intelectualilor din Baia de Criș.

Di director al Școlii de Arte și Meserii a avut grijă ca totul să fie frumos aranjat lucru pentru care îl felicităm. M.

Primum spre publicare:

Scrisoare de mulțumire adresată D-lui Dr. Romulus Miocu de către Căminul Studenților Hunedoreni din București.

Stimate Doamnă Prefect,

Noi studenții hunedoreni din București, având astăzi un cămin care se datorește în mare parte și Dvs. ne cerem voie, ca să vă aducem prin această scrisoare, mulțumirile noastre sincere.

De mult visam noi ca să avem un cămin, însă nimeni nu ne-a înțeles până acum. Mulți dintre noi eram întocmai ca niște copii ai nimănui, locuind prin cocioabe fără foc și flămânzi, pentru că din puținii bani pe care li aveam, trebuia să dăm o bună parte pentru cameră, care aici în București e așa de scumpă. Când se împlinea luna ne era o groază pentru că de multe ori nu mai aveam bani să mai plătim chiria și atunci eram pur și simplu aruncați în stradă.

Acum când avem asigurat un pat curat, o sobă caldă și tot ce trebuie, inimile noastre se îndreaptă în spre Dvs. și ușurate de chinurile de până aici, rămânându-ne numai grija învățaturii, Vă aducem călduroasă mulțumiri.

Gestul Dvs. e cu atât mai de laudat, cu cât, prin prevederea în bugetul județului a unei sume pentru întreținerea căminului și în viitor, i-ați asigurat dănuirea, și apoi, când am intrat în cămin, pe noi nu ne-a întrebat nimeni de ce culoare politică suntem, cum se procedează la multe cămine, ci numai dacă suntem în regulă cu examenile dela Facultăți, dacă nu suntem feciori de bani gata și despre certificatul de sănătate. Nu ne-ați cerut nici să împărtășim de aici înainte anumite idei politice, ci ne-ați cerut să facem numai o singură politică, politica cărții! Aceasta e aureola care nimbează gestul cu adevărat nobil și desinteresat al Dvs.

Să trăiți, Doamnă Prefect, ani mulți ca să vedeți roadele bune ale operei Dvs., și ne rugăm bunului Dumnezeu să Vă dea sănătate și tot ce doriți.

București, 17 Ianuarie 1936.

Urmează semnăturile studenților din Cămin

Încercări.

Marșul Centuriei a IV-a Mica.

Avânt, sburdălnicie și capul ține-l sus
A IV-a este Mica... și fama i s'a dus,
Hai, sări voios copile, cât tânăr încă ești
Căci astfel dacă lucrî, în vecl nu 'nbătrânești.

Urmați cu toți bătrânul ce sfaturi vă dă,
Suiți coline holmuri, și tot ce vă 'ncântă
Și vă 'ndrumați năvalnic, Centuria în care
Dom și lupta cu toți, la Tisa și la Mare.

Dom înfrunta urgia, cu brațul ne 'nvins
Astă ridicăm cu Mica, virtutea 'n ori ce ins.
Și Patrie și Rege ai noștri sunt! —
Al nostru-i dreptul tare, cu noi e Dumnezeul

Locot. R.

N. B. Un elev care va afla melodie potrivită acestor versuri, capătă recompensă o cruciuliță mică de argint.

Știri diferite

— M. S. Regele, împreună cu delegații guvernului: d. Lapedatu și d. Ministru al armatei au plecat la Londra spre a participa la înmormântarea regelui George al Angliei.

— Episcopul Oradiei, Roman Ciogaru, a murit. Întreaga sa viață și-a jertfit-o pentru bine neamului nostru. A fost un mare român și un bun creștin.

— D. dr. Gh. Feier, a fost confirmat pe ziua de 1 Febr., cu drepturile avute, medic al circ. Buteni.

— Crăciunul Iaponilor. Locuitorii nordului sărbătoresc Crăciunul cu aceleași fast ca și ceilalți locuitori ai lumii. Ba, se poate spune că tradițiile acestea semi-creștini complică mult această sărbătoare, dându-i un aspect extrem de bizar. Se știe că Iaponii, atât cei din Noivegia, cât și cei din Groenlanda

sunt creștinați de mult timp. Cu toate acestea ei mai păstrează o seamă de obiceiuri păgâne, mai ales la serbarea diverselor zile de sărbătoare.

Știri din Zarand

— S'a stins din v'ată — azi 29 Ianuarie, în chinuri grele, fiind bolnav de cancer, vrednica soție a colegului nostru iubit Petre Popa din Uibărești.

Moartea nemiloasă a răpit o ființă cu alese calități de mamă și soție.

Avea numai 42 de ani. Jalea, în familia prietenului nostru P. Popa, este mare... Împărtășim și noi durerea familiei Petru Popa, și îi trimitem și pe această cale sincerile noastre păreri de rău.

Înmormântarea va fi Vineri ora 2 d. m. în cimitirul bisericii din Uibărești.

— A murit la Tebea Oprea Săruța, în vârstă de 99 ani. A fost cea mai bătrână femeie din Zarand. Și cunoscută... Căci, pe timpul când Regele munților, Avram Iancu, pribegea prin satele zarandene, Oprea Săruța era primărită în istorica comună Tebea. Și eroul din 1848, după cum ne-a spus ea de multe ori găsea o mâncare bună și un pat moale pentru oasele lui trudite.

S'ar fi putut prinde multe taine din viața lui Avram Iancu, căci multe știa baba Săruța. Dar Dumnezeu a chemat-o în ceata dreptilor săi, la Șaruța

Dumnezeu s'o odihnească în pacc.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri, muncitori, să citească articolul:

„Ce drepturi au asigurații Casei Centr. a Asig. sociale”

— Ziua de 24 Ianuarie la Brad! Și anul acesta s'a serbat cu fastul cuvenit. La biserică ortodoxă, în prezența autorităților militare și civile, s'a oficiat un te-deum.

La liceu, în sala de gimnastică, sub auspiciile „Astrei” — s'a executat un program bogat și frumos. Recitățile și corurile, conduse de d. prof. Gh. Părvu, au fost bine executate. D. prof. Părvu s'a dovedit întotdeauna un mare îndrăgostit al cântărilor noastre, românești.

Vorbirea d. prof. C. Rusu: „Însemnătatea zilei de 24 Ianuarie”, a mers la inimă. Cuvântul de deschidere l'a rostit d. C. Ciocan, dir. liceului și preș. „Astrei”.

— Colegului Pătroescu din Luncoiul de jos, i s'au făcut multe zile amare, din partea autorităților ad. din plasă. Din ce motive nu știm.

Știm atât: că d. Revizor șef a anchetat cazul și l'a găsit pe d. Pătroescu mai mult decât bine.

Îl felicităm și noi pentru această isbândă. Într'adevăr a fost o mare isbândă.

Cinema „Orient” Brad.

Dum.

în 2

Febr.

Premiera a avut loc

la Cinema Regal!

Cei doi Regi

O dramă palpitantă într'un cadru grandios.

cu
Emil Iannings, Georg Alexandru și
Rudolf Klein Rogge